

DUTCH YANKEES

Ze spelen in de Major League. Rick van den Hurk (25) en Gregory Halman (23): twee jongens uit de polder die er van droomden als prof te honkballen in Amerika. Die droom is uitgekomen, maar de werkelijkheid is soms bikkelhard. "Het is geen school, waar de juf je handje komt vasthouden."

DOOR RONALD VAN DAM | BEELD CLEMENS RIKKEN

HET TELEFOONTJE

Rick van den Hurk: "Ik was vier jaar geleden met het Double-A-team van de Florida Marlins in Birmingham, Alabama voor de eerste serie van het seizoen. Het was daar rond het vriespunt. Ik kreeg in eerste instantie te horen dat ik pas twee dagen later zou gooien, omdat het zo koud was. Vervolgens werd ik bij de manager geroepen. Hij begon te huilen en vroeg me waar mijn familie was. Heel even dacht ik dat er iets ergs met een van mijn familieleden was gebeurd. Uiteindelijk zei hij: 'Rick, je speelt dinsdag tegen de Milwaukee Brewers.' Het was voor hem de eerste keer dat iemand uit zijn team naar de Major League-ploeg werd geroepen, vandaar zijn emoties." **Gregory Halman:** "We hebben dit jaar met de Tacoma Rainiers, het Triple-A-team van de Seattle Mariners, een geweldig seizoen achter de rug, met de titel in onze league als prachtige beloning. Over mij en een paar andere jongens werd gezegd dat we wel zouden worden opgeroepen, maar zelf wist ik van niets. Na de laatste wedstrijd in Oklahoma kreeg ik met nog drie anderen de *call*, zoals ze dat noemen. In de kleedkamer vertelde de manager het aan ons. Je wilt het op zo'n moment wel uitschreeuwen, maar je blijft professioneel. Je straalt uit dat je goed genoeg bent, dat je wist dat het zou gaan gebeuren. Maar van binnen... Dit is wat ik van jongs af aan wilde. En nu was het zover."

HET DEBUUT

Van den Hurk: "Het was 10 april 2007. Ik kan me alles nog herinne-

RICK VAN DEN HURK

Geboren: 22 mei 1985, Eindhoven
 Positie: **pitcher**
 Nederlandse clubs: **PSV, Twins**
 Interlands: **2**

- Werd op zijn zestiende gescout door Florida Marlins ● Debuteerde op 9 april 2007 in de Major League voor Florida ● Werd uitgekozen voor de All Star Future Game in 2007 ● Behaalde op 5 juni 2007 zijn eerste zege als pitcher tegen Atlanta ● Speelde in de winter van 2009 in de Puerto Rico Baseball League ● Deed in 2009 met Nederland mee aan de World Baseball Classic ● Werd op 31 juli 2010 geruild met Baltimore Orioles.

ren, elk detail. Mijn eerste slagman in de Big Leagues was Craig Counsell. Niet de minste, een ervaren rot die de World Series had gewonnen met Arizona in 2001. Op volle bak gooide ik mijn eerste *curveball*. De bal begon hoog, maar kwam toch in de slagzone terecht. De scheidsrechter was wat verrast, deed een stapje naar achteren en gaf hem wijd. Meteen commotie in onze dugout. Daarna ging het goed. Ik heb vijf keer drie slag achter elkaar gegooid. In de vijfde inning begon het zo hard te regenen, dat het duel werd onderbroken. We stonden voor, maar die regenonderbreking kostte me wel mijn eerste pitcherzege." **Halman:** "De Mariners speelden drie uitduels tegen de Toronto Blue Jays. Ineens ben je erbij, in zo'n groot stadion dat je al zo vaak op tv hebt gezien. Sta je tussen Ichiro Suzuki en Felix Hernandez, jongens tegen wie je altijd op hebt gekeken. Het

VAN DEN HURK: 'DE MANAGER BEGON TE HUILEN. HET WAS VOOR HEM DE EERSTE KEER DAT IEMAND UIT ZIJN TEAM NAAR DE MAJOR LEAGUE-PLOEG WERD GEROEPEN'

was 23 september dit jaar, een droom werd werkelijkheid. Toen ik stond in te slaan, was ik bloednerveus. Ik wilde dat niet tonen, maar mijn hart ging tekeer als een gek. Wie die werper was, ben ik vergeten. Een goede pitcher, maar geen grote naam. Ik probeerde niet te veel na te denken. In mijn eerste slagbeurt ging ik uit op drie-slag en in die wedstrijd kwam ik tot nul uit vier. Vier dagen later tegen de Texas Rangers sloeg ik mijn eerste honkslag. Een lekker gevoel. Je staat op het eerste honk, draait je om en weet: dat hebben we gehad."

HET VERSCHIL

Van den Hurk: "De Major League is en heel andere wereld. In de Minor League zijn de stadions kleiner, er zitten minder fans, je reist meer en je krijgt minder betaald. Je staat 's ochtends om vier uur op om de

eerste lijnvlucht te nemen, terwijl elk Major League-team een eigen toestel heeft. Het is soms zwaar in de Minors. Er is wel kameraadschap, maar ook veel strijd en haat onderling. Op het hoogste niveau gaat

GREGORY HALMAN

Geboren: 26 augustus 1987, Haarlem
 Positie: **midvelder**
 Nederlandse clubs: **Kinheim**
 Interlands: **22**

- Debuteerde op zijn zestiende in de hoofdklasse bij Kinheim ● Tekende in 2004 een contract bij Seattle Mariners ● Sloeg in 2007 20 homeruns in Low A en Single A ● Sloeg in 2008 29 homeruns en had 31 gestolen honken in High-A en Double-A ● Kwam in 2009 voor Nederland uit bij de World Baseball Classic ● Sloeg in 2010 33 homeruns en 80 punten binnen in Triple-A ● Debuteerde op 23 september 2010 in de Major League voor Seattle.

alles er veel meer ontspannen aan toe, iedereen doet zijn werk. In de Minors is iedereen met elkaar bezig, en dat moet je volgens mij niet doen. Ik heb altijd geprobeerd met mezelf bezig te zijn, mezelf te verbeteren en niet te kijken hoe andere werpers gooien." **Halman:** "Honkbal is honkbal, waar je ook speelt. Maar alles eromheen wordt anders. Als je met het Major League-team aankomt op een luchthaven, loop je overal zo door. Niks paspoortcontroles of douane. Op Triple-A-niveau ga je voor het eerst vliegen, daaronder doe je alles met de bus. En je hebt in de Minors zure veteranen die niet graag een jonge speler hun plekje zien innemen. Daar moet je mee dealen. Professioneel blijven en beseffen dat zij er voor jou al waren."

DE KEERZIJDE

Van den Hurk: "Profhonkbal is een keiharde business. Er wordt zakelijk gedacht en gehandeld. Het maakt niemand iets uit hoe jij je voelt. Ik ben in vier jaar tijd een paar keer teruggestuurd naar de Minors. Toen ik het in 2007 de eerste keer meemaakte was ik pas 21. Ik had tegen de Mets in vier innings zes runs tegen gekregen. Niet denderend. Maar goed, ik was jong, nog onervaren. Meteen na de wedstrijd kon ik mijn spullen pakken. *Good luck* in

Double-A. Ik vatte het persoonlijk op, vond dat ik had gefaald. Ik zag het als mijn grote kans, zette mezelf veel te veel onder druk om te presteren. Nu kijk ik daar anders tegen aan. Dat is het leerproces. Ik ben later ook teruggezet, terwijl ik wel goed speelde en duels won. Zelfs een keer toen we al in het vliegtuig op weg naar Houston zaten. Werd ik voorin het toestel bij de manager geroepen. Door een blessure van de eerste honkman moest er een binnenvelder bijkomen en dat ging ten koste van mijn plek. Een respectloze handelwijze. Maar je kunt er niet al te lang over nadenken, want twee dagen later sta je weer ergens in 'Tacoma of Portland op de heuvel.'" **Halman:** "Er zijn jongens die tien jaar in de Minors hebben gespeeld en dan pas doorbreken. Maar er is *no crying in baseball*. Als het even niet gaat, moet je daar overheen zien te komen. Ik heb ook slechte momenten gehad. Ik ben vaak over de honderd keer drie-slag in één seizoen gegaan, dan word je soms gek. Maar je zult mij niet zien janken. Ik redeneer zo: ze vinden niemand anders die het op deze leeftijd zo goed doet als ik. Cijfers liegen niet. Als je statistieken goed zijn, word je een ster. Ik ben erg zelfverzekerd, klopt. Je moet wel. Het is geen school, waar de juf je handje komt vasthouden."

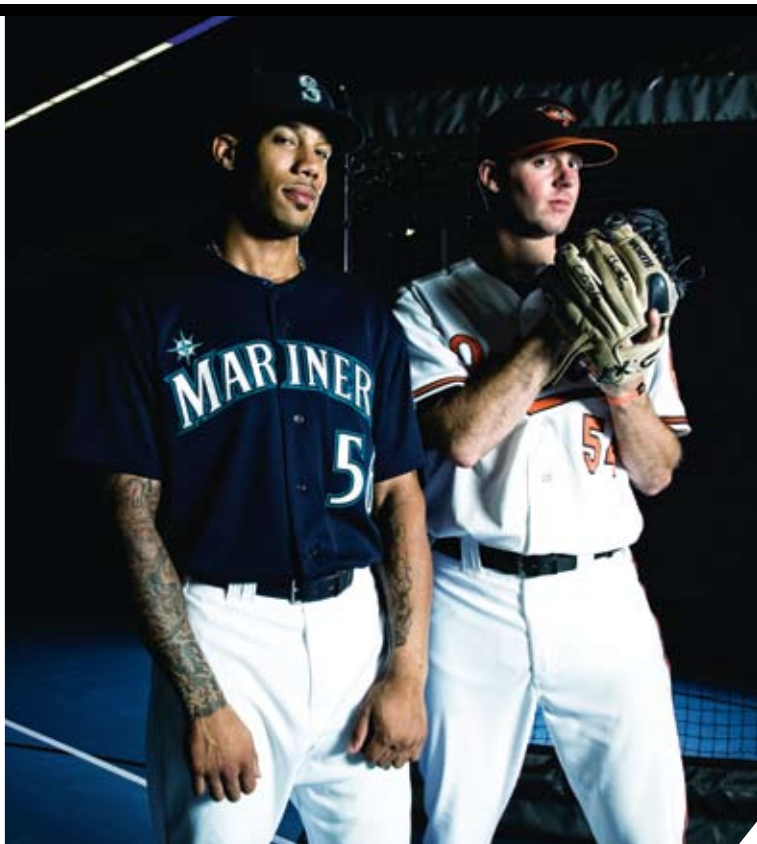
OVER ELKAAR

Van den Hurk: "Ik denk niet dat het voor een slagman makkelijker is om succesvol te zijn dan voor een werper. De Major League halen is sowieso niet eenvoudig. Je moet constant presteren, of je nou gooit of slaat. Op Minor League-niveau doen we dat allebei al. Gregory is sterk, slaat elk jaar veel homeruns. Als we elkaar zien, wisselen we ervaringen uit. Je geeft advies, je deelt iets speciaals. Al in de *peanuts*, de jongste jeugd, speelden we tegen elkaar. Afgelopen jaar hebben we in Triple-A nog tegenover elkaar gestaan. Hij had toen twee slagbeurten op mij: een vangbal in het linksveld en een strike-out."

ORANJE IN AMERIKA

Er speelden afgelopen seizoen zeven honkballers met een Nederlands paspoort op het hoogste niveau in Amerika. Naast Rick van den Hurk (Baltimore) en Gregory Halman (Seattle) waren dat Rogearvin Bernadina (Washington), Andruw Jones (Chicago White Sox), Kenley Jansen (LA Dodgers), Jair Jurrjens (Atlanta) en Pedro Stroop (Texas). In totaal staan er 56 spelers met de Nederlandse nationaliteit onder contract van een proforganisatie. Ze zijn afkomstig uit Nederland, Curaçao, Sint Maarten en Aruba en komen uit op lagere niveau's, zoals Triple-A, Double-A, Single-A, Rookie League, Summer League en Independent League. De laatste die een profcontract tekende was de 16-jarige Rodney Daal. Hij deed dat afgelopen zomer bij de San Diego Padres.

HALMAN: 'ALS JE MET HET MAJOR LEAGUE-TEAM AANKOMT OP EEN LUCHTHAVEN LOOP JE OVERAL ZO DOOR. NIKS PASPOORTCONTROLES OF DOUANE'

Halman: "Rick heeft talent, zonder twijfel. Hij is als pitcher dominant, maar er zijn kleine dingen waar hij aan moet werken om een consistente Major League-speler te zijn. Ik denk niet dat Rick op en neer blijft hopen. Hij is pas 25. Mensen vergeten soms dat we nog zo jong zijn. We zijn al zo lang in Amerika, dat je bijna uit het oog verliest hoelang de weg naar de Majors eigenlijk is."

DE TOEKOMST

Van den Hurk: "Ik ben afgelopen jaar tussentijds verhandeld en heb het seizoen afgemaakt bij de Baltimore Orioles. Onder de nieuwe manager hebben we goed gespeeld. De laatste twee maanden hebben we meer gewonnen dan verloren, één groot

Volg de
USA sports op
NUsport.nl

feest. Ik ben bij de Orioles alleen gebruikt als *reliever*. Een nieuwe ervaring voor mij. Het was even wennen. Dat zou mijn nieuwe rol kunnen worden, maar ik ben nog niet klaar voor die verandering. Ik zie mezelf nog steeds als starter. Waarom? Dat is een gevoel. Maar als ze volgend jaar in de voorbereiding zeggen dat ik erbij zit als reliever, prima, dan

kom ik uit de *bullpen*. Maar ik zal er niet minder hard om werken om toch weer starter te worden. Mijn Amerikaanse droom is nog steeds springlevend. Ik heb er lang niet alles uitgehaald. Dit is pas het begin."

Halman: "Mijn voeten zijn nu nat, zoals ze in Amerika zeggen. Dat ze me hebben opgeroepen voor de laatste twaalf wedstrijden van het seizoen, was een beloning voor het goede jaar dat we gedraaid hebben met Tacoma. In februari meld ik me weer voor *springtraining*. Misschien begin ik weer in Triple-A, ik zie het wel. Ze weten wat ik kan. Ik weet zelf hoeveel ik van dit spelletje houd, het gaat erom dat anderen dat ook zien. Ik houd me niet bezig met wat mensen zeggen, dat is allemaal extra ballast. Waarom zou ik me druk maken als ik weet dat ik door keihard te werken een heel goede speler in de Majors zal worden. Zo denk ik gewoon. Dit heb ik altijd gewild. Dit is mijn droom. Ik heb nog veel te leren en een lange weg te gaan, maar ik weet wat ik wil. Niet alleen mijn debuut maken, maar tien, vijftien jaar in de Major League spelen als *every day player*. Zo hebben ze me opgeleid, ik weet niet beter." ●

HONKBALAMBASSADEURS

Rick van den Hurk en Gregory Halman reisden na het Major League-seizoen met collega's naar Europa om het honkbal daar te promoten. Ze deden ook Nederland aan voor clinics. Van den Hurk was de initiatiefnemer.

Van den Hurk: "Toen we vorig jaar tijdens de World Baseball Classic met het Nederlands team van de Dominicaanse Republiek wonnen, ontstond het idee om clinics in Nederland te gaan geven. Nederland heeft zich toen als honkballand op de kaart gezet, zeker in Amerika. Ik had

het gevoel dat daar meer mee gedaan moest worden. Met hulp van de spelersvakbond is dat uiteindelijk de European Big League Tour geworden.

"Jongens als Gregory en ik zitten toch in een bijzondere positie. Ik wil iets teruggeven aan het honkbal in Nederland, meehelpen de sport populairder te maken. Ik wil kinderen dichter bij de Major League laten komen. Niet iedereen vliegt zomaar even naar Amerika om een wedstrijd te gaan kijken. Voor de kinderen bij de clinics is dit is echt vet. Die blik van de kids als ze ons

zien, daar alleen al doe je het voor."

Halman: "We hebben talent in Nederland. Ik heb in Amerika ook clinics gedaan, maar onze kids doen er echt niet voor onder. Het is leuk om na al die jaren iets terug te kunnen geven aan deze jongens en meisjes. Toen ik die leeftijd had wilde ik ook geen wedstrijd van het Nederlands team missen. Ik was fan van Andruw Jones, iemand met Antilliaanse *roots*, een outfielder, net als ik. En ook iemand die op jonge leeftijd debuteerde in de Major League."